

Dieblit. Valglisterne forfattes, vide, naar Valgdagen vil komme? Lægges man imidlertid Mærke til den følgende Sætning: „Til den Ende blive de, der vel endnu ikke have oplydt de sidstnævnte Betingelser, men kunne ventes at ville oplyde dem i Løbet af de forestaaende Aar, for hvilket Valglisterne skulle gjælde, at opføre paa en særskilt Liste, med udtrykkelig Angivelse af den Dag i Aaret, da de enten skulde det 30te Aar eller ville have haft fast Bopæl i et Aar i Valgkredsen“ —, saa sees det, at der praktisk ikke bliver nogen som helst Banstelsighed, naar man tager Allemed, som herefter skulde medtages, selv om Valget afholdes den 31te Marts, den sidste Dag i det Aar, for hvilket Valglisterne skulle gjælde. Men det skal gjerne indrømmes, at Affattelsen er lidt kunstig. I den anden Sætning af den af Udvalget foreslaaede § 10 hedder det nu: „Til Grund derfor“ — for Valglisterne — „lægges de gjældende Valglistier med Udelabelse af de Velgere, som i Mellemtiden ere afgaaede ved Døden eller bortflyttede, eller som have tabt deres Valgberettigelse (§§ 2, 3, 4 og 5) og med Tilspøining af dem, som imidlertid have opnaaet Valgret eller inden 1ste April“ — den 1ste Dag i det Aar, for hvilket Valglisterne skulle gjælde —, „ville have oplydt Betingelserne med Hensyn til Alder og Bopæl.“ Men hvor blive saa de af, som senere i Aarets Løb komme til? For dem er der sørget, idet der til den Ende er foreslaaet følgende Bestemmelse indført: „Endvidere blive de, der vel endnu ikke have oplydt de sidstnævnte Betingelser, men kunne ventes at ville oplyde dem i Løbet af det Aar, for hvilket Valglisterne skulle gjælde, at opføre paa en særskilt Liste“ — en Tillægsliste. — I Slutningen af den foreslaaede § 14 er det foreslaaet at optage en udtrykkelig Bestemmelse om, at i Aarets Løb skulle ingen Forandringer kunne foretages uden i Genhold til Dom efter § 20. Jeg har ikke mindste Tvivl om, at dette er den gjældende Valgløvs Billie, men Udvalget har meent, at det ikke kunde skabe, at det udtrykkeligt tilspøiedes. Jeg skal tilføie en Bemærkning i Anledning af en Jitring, der falder ved 1ste Behandling. Det blev fremhævet, at Spørgsmaalet om Listernes Væren i Kraft kan opkastes i dobbelt Retning, og

navnlig ogsaa med Hensyn til, hvorvidt Nogen, der staaer paa Listerne, kan udelukkes paa Grund af begaaede Handlinger, som, hvis de tidligere havde fundet Sted, vilde have forhindre, at Bedkommende var kommen paa Listen. Udvalget har meent, at dette Spørgsmaal er saa singularit, at man ikke bør røre derved. Dnster det ærede Medlem, der bragte Spørgsmaalet paa Bane, et bestemt Svar med Hensyn til, hvorledes Ordspøreren opfatter det, saa skal jeg gjerne sige, at efter min Mening gaaer det ikke an at foretage nogen som helst Udelukkelse, hvad der end kommer imellem; naar de Bedkommende ere opførte paa Listerne og kunne møde, maa man finde sig deri. Det vil iøvrigt let sees, at der ikke kan opstaae nogen stor Escandale derved; thi, ere de Forbrydelser, for hvilke Bedkommende ere dømt, store, saa vilde de enten være arresterede eller i Stråffeanstalten og kunne altsaa ikke møde; der kan altsaa kun være Tale om, at En, der har været paa Vand og Brød, kan møde, og om ogsaa en Saadan vil trodse den stærke Opinion, der maa være imod ham, ved at møde, saa have dog vi ikke fundet, at der af Hensyn til en saadan Enkelt- heds var Grund til at fravige det rigtige Princip, at Valglisterne, som de engang ere affattede, ikke maae forandres. Der kan opkastes mange saadanne fine og sindrige Spørgsmaal; men Lovene vilde blive, om jeg saa maa sige, altsfor fine og udthuede; hvis man ikke vil finde sig i, at en eller anden saadan lille Tiff kan smutte igjennem. Det trorer jeg ikke, man skal bryde sig om. — De efter § 14 umiddelbart følgende Paragraffer ere optagne af nogle af de smaa Tillægslove, som ere vedtagne. — I Slutningen af § 21 har man troet, at det praktisk vilde være ikke uvigtigt, at det udtrykkeligt blev bestemt, at, hvis der i Aarets Løb gjentagne Gange foretages Valg, og Valglisterne een Gang ere benyttede ved nvdnlig Afstemning, skal der være et reent Exemplar, en af Communalbestyrelsen bekræftet Afskrift tilstede, jaaledes at man ikke vil have nogen Banstelsighed af, at Listen een Gang var brugt. — §§ 25 og 26 ville ligeledes sees at være optagne af Specialloven af 10de December 1852. — Ved § 35 vil det findes, at Udvalget har søgt at bringe et Forslag frem, som muligt kunde